

83.

30. 12. 1922

Ett godt nytt år önska dig
mamma, Martti och jag.

Antar du är i Räsälä.

Ledsamt att Ultha gick.

Precis den 22 November avsånde
jag manuskriptet till Rowshlt
ännu höres intet, - dåligt varsel.

I höstas togo bruden hit ungefär
sju dagars tid, kanske är näringa-
tionen långsammare nu, eller
är det julbrädsken, eller ha
tiderna yttermera försämrats
sig i Tyskland.

Har beslutat låta de 5000 vara
orödda vidpass en månad ännu,
om sedan intet höres av eller några
sint resultat — skall jag
håga angripa de 5000. Det gör
mig ont att intet kunna göra
för Er som gjort så mycket
för mig, men mer än jag brukat
för autologier, kan man inte göra,
det var Bogsens fel som skickade
hit manuskriptet, just när Ro-
mohlt vill ha det, så blev
saken förkyld. Glädde han låtit
det ligga hos sig, hade saken väl varit
klar den 10. de november ungefär.

Har du varit nöjd med Althaus
bana? Har den verkat? Det
skulle vara mig att veta, varför Ni
så gick & lös på Glemmer? Gått ännu
som frusfästning

Vi ha en gång varit så unga, så unga,
nå när vi blev bekanta för fyra år
sedan. Allt skimmade så för en. Nu
har en stor tillflykting inträtt. Intet
glänser, intet lyser mer för mig.

Nu då Stenman avvisade den öster-
rikiska konsten — nu blir det en
nisselkonsert för antologien. Det
är säkert. Jag önskar att Rowohlt
säger nej.

Om du kan göra det utan svårighet,
vore det bra om du kunde få in något
av mig att man drar sig fram till dess
det klamar. Och om Rowohlt tar — då
är det vunderöfningligt — jag är helt svag
nu och på arbete är inte att tänka

Hoppas dock ^{av fullt hjärta} att du inte ännu placerat
 det olyckliga „Undret“. Där hör stö
 „nunne dräkten“ i st. „nunnedoket“ i början,
 gör denna ändring, gör inte bort dikten
 utan denna ändring. Jag hade Tempera-
 tur och räddade hus som här st.

Sitta kanske litet igenom hela smöjan
 om där inte finnas språkliga fel

Det vore roligt att träffa mig
 är väl omöjligt. Vad skall du
 syssla med och återvända du till

Hjorts igen?

Hälsningar